

www.per-olof.dk | <mailto:johansso@post3.tele.dk> |

Blog: <http://perolofdk.wordpress.com/>

Boghandel forandres – som alt andet.

Per-Olof Johansson

Første reaktion på Bibliopaten, Jes Stein Pedersens klumme i [Politiken 29-05-2009](#) er selvfølgelig: Hvor har han ret!

Men har han ret? Har han ret i at om 30 år er vi henvist til at opleve boghandlen på Frilandsmuseet.

Hvordan er det at gå på Frilandsmuseet? Går vi og ønsker os tilbage til ”den tid”? Jeg mindes den tid, som nu med andelslandsbyen nu også er ”min tid”. Jeg glæder mig over museets eksistens og kan slet ikke finde på at bruge det som nedsættende omtale. Der er steder rundt om i landet, hvor man kan føle sig ”som på Frilandsmuseet” – var det på Fyn? Var det på Djursland? Derfor kan dog ingen mene, at vi skal tilbage i tiden? ER boghandlens forsvinden et faktum om 30 år, er det positivt, hvis den overlever på Frilandsmuseet, selvom det vel snarere skulle være på et ”Bymuseum”, da en boghandel i den grad er et byfænomen.

Efter denne udenomssnak: Har Bibliopaten ret i sin forudsigelse? Har han ret i præmisserne, er der nok ikke meget den enkelte boghandler kan gøre andet end noget som har ”opsættende virkning”.

Ideen med museet er dog måske ikke et helt negativt sigtepunkt. På alle museer ser man da efterhånden en ikke ringe udstyret specialboghandel, det gælder både de historiske museer og kunstmuseerne. Hvorfor skal det være ”specialboghandlere”, sortimentet kunne let udbygges og boghandle i al ære: Hvem har alt? For nogen er alene ordet ”museum” befængt, man kan så læse seneste nummer af Nordnytt om nyeste tanker om museer – museum i moderne version er ikke hverken blindgyde eller kulturens endestation, det er der imod et afsæt for nye tanker og ideer.

Bibliopaten har ret i, at vi ikke så boghandlens forsvinden som en mulighed, når vi gennemsøgte landets boghandlere og antikvariater. Men også dengang var der gyselige eksempler på kundene gligering at bemærke!

Vi skriver dog ikke på lertavler mere, og sådan sker der hele tiden noget. Vi læser Gilgamesh alligevel. For os bognarkomaner lyder en elektronisk bogsamling på 1000 bøger ikke så interessant – bortset fra at vi alle sikkert gerne modtager den i julegave! Der kan vel være andet end romaner på den. Altså, kan vi ikke få tiden til at stå stille må vi finde udveje for at smugle fortidens goder med os. Mon ikke det lykkes. Hvordan skulle jeg kunne forestille mig enhver bette nu alment glemt digtsamling dukke op elektronisk, sådan som den kan analogt i en loppemarkedsgaragen på Femø? Jamen hvem af os så for 30 år siden for sig, alt det jeg i dag via

internet kan have for øjnene, som jeg dengang måtte rejse for at kunne bese eller måtte bestille hjem som elendige fotokopier eller på mikrofilm? Jo faktisk var jeg blandt dem, som anede det, men hvad kan der ikke ske i korte tidsrum!

Indenfor 50 år afvikledes i det 20. århundredes begyndelse de to værste krige, verden hidtil har været vidne til. De boghandler, Bibliopaten hylder, har som omfattende fænomen knapt 100 år på bagen. Det har været bogens tid, men læsningen må dog være det primære – og den betyder mere end nogensinde – i et omfang, så man kan frygte for livet for de ikke-læsende.

Selv har jeg været glad for at have en skrivende eksistens, som ikke var afhængig af boghandlere. Jeg tænker på de elektroniske udgivelser på nettet både af digte og artikler, som jeg har spredt, og som jeg har følt og oplevet vel modtaget. Jeg kan undre mig over, at det ikke har været af flere, men da jeg ikke har skullet leve af det, er det lige så meget de ikke-med-læsendes som mit problem. Efter hvad jeg kan forstå af medierne er salgstal og antal læsere meget vigtige. Det ville jo også være mærkeligt at skrive breve, hvis man ikke antog, der var en modtager. Sådan er det jo med brev: Der er en modtager i tankerne. Så selvfølgelig har jeg det sådan: Jeg har en læser i tankerne, og at udgive sine bøger er at søge en læser. Kan boghandleren bidrage er og bliver det et bidrag til læsningen. Læsningen er og bliver det primære.

Mine seneste udgivelser anmeldt i [Allerød Posten s. 43](#)

At jeg virkelig havde blik for elektronikkens muligheder i 1975 ©: Se indlæg på min Bonde-Practica-blog: [Open Libraray – ja tak!](#)